

عنوان مقاله:

بررسی و نقد بومی سازی اصل حقوقی حسن نیت

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد فرهنگ، دوره 8، شماره 32 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

علی جعفری - استادیار دانشگاه تهران (پردیس فارابی)

خلاصه مقاله:

نظام حقوقی اسلام با حفظ اصول باید با نظام های حقوقی دیگر تعامل داشته باشد. موضوع مهم، بررسی علمی این تعامل است تا به التقاط منجر نشود. برخی حقوقدانان به صرف یافتن مصادیقی از یک اصل حقوقی در نظام های حقوقی دیگر، سخن از انطباق آن اصل با فقه امامیه و حقوق ایران به میان می آورند، در حالی که برای اثبات این انطباق، علاوه بر بررسی وحدت ملاک در مصادیق اصل حسن نیت در فقه امامیه، باید مسئله رابطه حسن نیت و سوء نیت، اینکه آیا نهی از شیء اقصای امر به ضد دارد یا خیر و دلالت نهی بر فساد بررسی شود. زیرا اصل حسن نیت اثر وضعی بر قراردادها دارد و اثبات نهی شارع از سوء نیت و اخذ وحدت ملاک از مصادیق حسن نیت، آغاز استدلال است نه انتهای آن. تمام این مقدمات استدلال، محل تامل است و با ایراداتی مواجه است. در این مقاله با آسیب شناسی بومی سازی اصل رومی ژرمنی حسن نیت، بررسی خواهد شد که چگونه برخی از حلقه های اسلامی سازی اصول حقوقی مغفول واقع شده و آنچه که باید آغاز پژوهش انگاشته شود، پایان آن انگاشته شده و بر همان اساس یک اصل حقوقی به اشتباه کاملاً مطابق با فقه امامیه تلقی شده است.

کلمات کلیدی:

حسن نیت، اسلامی سازی، بومی سازی، اصول حقوقی، فقه امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1453117>

